

D. Frasso de reg. patron. Indiar. cap. 3. num. 18. nec enim implicat, ut unus præsentet, & alter jurispatronatus habeat, cum separari possint. Vivian. lib. 1. cap. 3. in fin. D. Frass. num. 2.

30 Sed si Episcopus habeat patronatum ratione temporalis dignitatis, ut Ducatus, vel Marchionatus, ille censetur Ecclesiasticus, cum sit Episcopatus annexus, prout ipse Ducatus, sub quo continetur. Vivian. de jurepatr. d. cap. 3. num. 3. Barbosa d. cap. 12. num. 9. D. Frass. num. 9.

Verf. Tertio, opportunè queritur.

31 Si patronatus jus Clerico, & laico commune sit, quoad derogationem, reservationes, & reliqua favorabilis laicale habebitur; sed quoad tempus præsentandi, & alia, in quibus favor versatur, Ecclesiasticum reputabitur: ex quo hic patronatus mixtus præ ceteris est favorabilis, in cujus derogationem si literas Pontificias expediri contigerit, exequutio suspendetur, ex l. 25. titul. 3. libro 1. Recopil. Salgad. de Reg. protect. part. 3. cap. 9. num. 112. Sanch. sup. d. cap. 3. dub. 53. num. 11. Greg. Lop. in l. 13. gloss. 7. tit. 15. part. 1. Barbosa de Jur. Eccles. lib. 3. cap. 12. num. 18. & de potest. Episc. part. 3. allegat. 72. num. 131. cum seq. Tondut. quest. benefic. part. 1. cap. 87. numero 13. D. Frass. cum pluribus d. cap. 3. num. 21. Unde licet Beneficium curam animarum habeat annexam, non fiet examen per concursum. Barbosa d. cap. 12. num. 19. Sed aliud videtur Salgad. d. cap. 9. ex numero 107. quia Ecclesiæ interest, de quo iterum Barbosa de potest. Episc. alleg. 60. num. 17.

Ibi: Quod si jurispatronatus ad laicum.

32 Si ejusdem Ecclesiæ duo sint patroni clerici, & alius laicus, patronatus Ecclesiasticus æstimabitur. Sanch. ubi proximè, Tondut. sup. num. 14. Verùm hoc in favorabilibus duntaxat admittunt Vivian. sup. lib. 7. cap. 1. num. 10. Barbosa d. allegat. 72. num. 131. D. Frasso cum non paucis d. cap. num. 32. Quod si patronatus ad collegium Ecclesiasticorum, & laicorum spectaverit, numerus collegiarum inspicitur, ut qualis ille sit, decidatur. D. Frasso num. 21. Sanch. d. dub. 53. num. 7. ubi quod erit Ecclesiasticus, cum par personarum utriusque itatus reperitur.

33 Ubi occurrerit dubium circa naturam patronatus, talis censi debet, qualem esse oporteat ad Ecclesiæ utilitatem. Salgad. d. cap. 9. num. 105. Gregor. Lop. ubi sup. Solorz. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 3. cap. 3. num. 5.

34 Si inter patronum Clericum, ac laicum convenerit, ut alternatim fiat præsentatio, pro vice Clerici Ecclesiasticus, & pro vice laici laicalis patronatus reputabitur quoad juris effectus. Et licet expressim Pontifex deroget jurispatronatus mixto, non nocebit tamen laico, si tunc ad eum spectet præsentatio. Barbosa de Jur. Ecclesiast. lib. 3. cap. 12. num. 17. Vivian. sup. lib. 1. cap. 3. num. 18. Quæ ita se habent, etsi nulla superioris autoritas ad eam conventionem intercesserit. Azeved. in l. 9. num. 2. tit. 6. lib. 1. Recop.

Ad Num. 6.

Jurispatronatus multifariam acquiritur, vel ex causa onerosa, cum scilicet quis construit, 35 aut dotat Ecclesiam; vel ex gratia Pontificis illud concedentis, sive consuetudine, seu præscriptione. Sanch. Conf. Moral. lib. 2. cap. 3. dub. 48. à num. 3. Vivian. de jurepatr. lib. 2. cap. 9. Barbosa de Jure Eccles. lib. 3. cap. 12. num. 28. cum seqq.

36 Quæ igitur hucusque de exemptione, ac prærogativis patronatus laicalis præmiimus, restringi debent ad eum, qui fundacione, vel dotacione competit; nam ex privilegio, vel præscriptione quæsitus derogationi, & reservationibus, ac Ecclesiasticis foret, subjicitur. Gregor. Lop. in l. 13. gloss. 9. titul. 15. p. 1. Gonz. ad reg. 8. Cancell. gloss. 18. numero 21. Sanch. sup. dub. 54. numero 8. Tondut. quest. benefic. part. 2. cap. 3. §. 2. num. 44. Vivian. lib. 14. cap. 1. numero 12. Barbosa collect. cap. Cum dilectus, num. 4. de jurepatron. D. Frasso de Reg. patron. Indiar. cap. 3. num. 53.

37 Ratio est, quoniam hujusmodi jurispatronatus facile Pontifex solet derogare. Tondut. de part. 2. cap. 4. §. 9. num. 55. cum per derogationem istam nequeant laici retrahi ab Ecclesiarum ædificatione, aut dotacione; siquidem patronus ex privilegio, seu præscriptione nihil de patrimonio impedit.

38 Unde si dubitetur, an ejusmodi patronatus sit Ecclesiasticus, aut laicalis, quoad favorabilia laicalis Ecclesiasticus censetur, & quoad favorabilia Ecclesiastici laicalis æstimabitur, atque ita utriusque incommoda sustinebit, omni favore carens. Lampertin. de jurepatron. lib. 1. part. 1. cap. 10. art. 3. Sanch. d. dub. 53. At in Romana Curia hoc patronatus discrimen ex modo acquisitionis non attendi scripsit Gregor. Lop. ubi proximè.

Verf. Primum, in his Hispaniarum.

39 In Hispania, imò & ubique jurispatronatus laicale præfatis omnibus privilegiis gaudebit, si allegetur illud ex fundacione provenire, licet non constet nisi per probationem longævæ quasi possessionis præsentandi, ex quo titulus præsumitur, qui allegatur. Gregor. Lop. de gloss. 9. Mascard. de probat. conclus. 959. numero 3. Vivian. lib. 2. cap. 9. num. 11. Tempus autem centum annorum desideratur, & quod præsentationes sortitæ sint effectum. Barbosa cum pluribus in remission. ad Trident. sess. 25. de reformat. cap. 9. 6.

Verf. Secundum in jurepatronatus.

40 In jurepatronatus regio non admittitur distinctio, de qua sup. num. 36. nam etsi apparet ex privilegio, aut præscriptione quæsitum, tamen derogationibus non subiacebit. Salgad. de reverent. Bullar. part. 1. cap. 1. num. 138. Sanch. sup. dub. 54. num. 12. Azeved. in l. 5. num. 3. titul. 6. lib. 1. Recop. Solorzan. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 3. num. 13. Tondut. de pensionib. cap. 25. num. 27. Gonz. sup. gloss. 24. num. 160. D. Frass. de Reg. patron. Indiar. cap. 3. num. 49. facit Trident. sess. 25. de reformat. cap. 9.

Sic

41 Sic apud nos Bullarum exequutio suspendetur quoties jurispatronatus Regio, Magnatum, aut privatorum sæcularium derogari contigerit, quamvis ex privilegio, aut præscriptione quæsitus, neque enim regia constitutio, aut nostrates Interpretes ejus distinctionis meminere, nec in Curia Romana observatur, ut jam ex Gregorio Lopezio prænotavimus num. 38. & generaliter docemur, jurispatronatus laicorum derogationem nunquam admitti in Hispaniis. D. Covar. sup. num. 3. verf. apud Hispanos, quem referens sequitur Salgad. ubi nuper, part. 1. cap. 3. §. unic. num. 7.

Verf. Tertio in hac questione.

De his proximè actum, & adde Sanch. d. dub. 54. num. 8.

Verf. Quarto, & in hac questione.

42 In dubiis jurispatronatus potius ex fundacione, aut donacione, quam ex præscriptione, vel privilegio comparatum præsumitur, Sanch. d. cap. 3. dub. 43. num. 6. Lambertin. de jurepatron. lib. 2. part. 1. q. 6. art. 6. num. 57. Valenz. conf. 18. num. 23. Sic ubi probatur longæva præsentandi quasi possessio, jurispatronatus ex causa onerosa acquisitum æstimatur, ut prærogativis patronatus laicalis potiarur, ut assertum relinquatur sup. num. 39.

Verf. Quintò principaliter.

Ut sit locus Bullarum retentioni cum jurispatronatus laicorum derogatur, sufficit quod aliquis in quasi possessione præsentandi existat, quanquam alius jure patronus sit. Sanch. Conf. Moral. lib. 2. cap. 3. dub. 54. num. 15.

Ad Num. 7.

43 Ubi super beneficio lis agitur in Romana Curia, solet Summus Pontifex jurispatronatus laicorum derogare, nec desideratur ut de illo in literis expressim mentio fiat. Vivian. de jurepatron. lib. 14. cap. 2. num. 14. Tondut. quest. benefic. part. 2. cap. 4. §. 9. numero 36. Barbosa de jur. Eccles. lib. 3. cap. 15. num. 144. ubi ampliat sive lis sit super beneficio, vel super ipso jurepatronatus. Quando intelligatur beneficium litigiosum, tradit Vivianus.

Verf. Primus casus.

44 Si præsentati ad idem beneficium, cum nulli facta sit collatio, litigent in Curia, etsi ambo ibi decedant, non erit locus derogationi jurispatronatus laicorum, nec reservationi, ex cap. 2. de præbend. in 6. quia non dicitur vatare Beneficium per obitum illius, qui non habet jus in illo, sed ad illud per præsentationem. Barbosa collect. Clem. 1. numero 1. 7. & 12. ut lit. pend. Vivi n. lib. 5. cap. 5. numero 153. Gonz. ad reg. 8. Cancell. gloss. 6. numero 151. Villal. Errat. commun. opin. lit. 1. num. 324.

Verf. Secundus casus contingit.

45 Si duo præsentati jam instituti, in Curia super Beneficium contendant, & uterque obeat Romæ,

aut solus possessor, colligante alibi defuncto, si Ecclesiasticus sit patronatus, ut Beneficium vacans in Curia ex reservatione per Pontificem conferretur, etsi de illo nulla mentio fiat. Quod si laicalis esset, cessat reservatio, ex traditis supra, num. 9. Unde apud nos in hujus patronatus derogationem Bullæ expeditæ effectu carebunt, juxta Regia Edicta.

Verf. Tertio quandoque.

46 Si ex duobus præsentatis ante collationem litigantibus ob patronorum discordiam, unus lite pendente decesserit, non licebit patrono, qui illum præsentavit, alium subrogare adhuc intra tempus legitimum semestris, vel quadrimestris, quanquam patronatus laicalis existat. Flamin. de resign. benefic. lib. 1. quest. 3. numero 27. Barbosa cum aliis de Jure Eccles. lib. 3. cap. 12. num. 173. licet contra tenuerit Vivian. lib. 5. cap. 2. num. 34. & cap. 5. à num. 144. Scilicet non prohiberi laico præsentare intra quadrimestre, quia potest variare. Nec dubium est, quin patronus decedente præsentato, intra tempus permissum valeat alium substituere. Tondut. quest. benefic. part. 2. cap. 4. §. 10. num. 27. Sanch. dub. 63. num. 1. ubi quod à die mortis præsentari habet tempus integrum, ut possit præsentare. Nihilominus à D. Covar. sententia non est recedendum, quæ communis est.

Ibi: Unde si pendente lite.

47 Limitatur conclusio præcedens in patrono qui non præsentaverat, qui non obstante litis pendencia, intra legitimum tempus præsentare permittitur.

Verf. Quartus ad hanc questionem.

48 Quoties inter litigandum unus ex præsentatis in Curia decedat, quanquam beneficium sit patronatus laicalis, jure tamen Pontifex colligantem subrogare poterit, ac instituire, non obstantibus nostris regis constitutionibus, quæ huic jurispatronatus prospiciunt.

Verf. Quintò, ad idem ferè.

Aliud juris erit, si in præfata specie Pontifex tertium non præsentatum subrogare intenderit, de quo inferius, num. 50.

Verf. In his verò Beneficiis.

49 Si ex duobus præsentatis, qui in Curia litigant, unus mortem oppetat, judicium usque ad definitivam progreditur, ac prolata pro defuncto sententiâ, aut si pronuncietur nullum ex litigantibus jus ad beneficium habere, manet hoc liberum, ut patronus denuò possit præsentare intra semestrem, aut quadrimestrem numerandum à quo sententia in rem judicatam transferit. Sanch. Conf. Moral. lib. 2. cap. 3. dub. 60. num. 5. Vivian. sup. lib. 5. cap. 2. num. 26. Barbosa de jur. Eccles. lib. 3. cap. 12. numero 172. D. Frasso de Reg. patron. Indiar. cap. 32. num. 52. qui num. 55. resolvit, in novo orbe tempus non

Surrere Regi nostro ad præsentandum, etsi multum excellerit. Sed si inter patronos super jure ipso præsentandi controversia suscipiatur, per legitimi temporis lapsum à præsentatione pro tunc excludentur; & collatio rectè per Ordinarium fiet. Barbofa num. 271. ac latissime Sanch. d. dub. 60. per tot. Vivian. sup. Tondut. quæstion. benefical. part. 2. capite 4. §. 9. numero 24.

Verf. Ex his ergo.

50 Si unus ex præsentatis, vel ambo obeant dum in Curia super Beneficio litigant, si id ad patronatum laicalem spectet, per Pontificem non confertur, nisi de ipso facta mentione: hæc tamen derogatio apud nos nequaquam sustinebitur ex regis Edictis, supplicatione ad Sanctissimum interposita.

Ad Num. 8.

51 Juspatronatus quod attinet ad congregationem laicorum, quæ pietatis intuitu sub aliquis Sancti nomine Ecclesiæ adhæret, vulgò *Cofradias*, laicale censetur, idè ejus derogationem Hispana Regia Prætoria non permittent. Ita ex pluribus tradit Barbofa *dict. cap. 12. numero 15. Sanch. d. part. 3. dub. 53. numero 8.* quod limitat Barbofa, nisi ex bonis Ecclesiasticis patronatus fuisset acquisitus, & sic est tenendum; rejectis distinctionibus Viviani, supra lib. 1. cap. 3. numero 7. & D. Frasso *cap. 3. num. 11.* Istæ namque piæ fodalitates, & qui sub illis congregantur laicales omninò censentur, & ad forum attinet sæcularem. *Parlada. different. 9. §. 1. num. 9. Bobad. Politic. lib. 2. cap. 18. num. 228. Gutierrez. cum multis Canoniar. lib. 1. cap. 25. num. 19. ubi disputat; Tondut. ubi proximè, part. 1. cap. 43. ex numero 7.*

Ad num. 9.

52 Permutationem Beneficii, quod est patronatus Ecclesiastici, vel laicalis, celebrari non licet regulariter absque assensu patroni. *Sanch. Consil. Moral. libro 2. cap. 3. dub. 55. num. 1. Tondut. part. 2. cap. 4. §. 8. num. 19. Vivian. lib. 12. cap. 5. num. 28. Garc. de Benefic. part. 11. cap. 4. num. 75. Barbofa sup. cap. 15. num. 182. Solorz. de jur. Indiar. tom. 2. lib. 3. cap. 3. numero 18. Gratian. discept. forens. cap. 835. D. Frass. cum pluribus de Reg. patron. Indiar. cap. 11. num. 58. quod utique procedit, etsi in Romana Curia fiat permutatio. Tondut. numero 20. D. Frasso num. 60. Nec satis erit, ut patronus certior fiat, nisi consenserit: quod limitatur, si utilitas Ecclesiæ permutationem postulerit. *Cokier. de permut. Benefic. lib. 1. cap. 19. num. 10. Tondut. num. 22. D. Frasso num. 61. Sanch. num. 9. & 10. à quo petenda quæ hic desiderantur pro plena materiæ cognitione.**

Verf. His denique.

53 Licet permutatio Pontificis autoritate perfecta subsistat absque assensu patroni, præsertim quoad patronatum Ecclesiasticum, *Sanch. num. 7. & plures quos refert D. Frass. num. 62. nihilominus in Hispania non repetentur ad executionem Bullæ permutationis Beneficii, etiam*

cum expressa derogatione, si illud ad patronatum Regium, aut secularium privatorum spectet, vel etiam si patronatus sit clericus, ratione patrimonii. *Azeved. in l. 22. titul. 3. lib. 1. Recop.*

Ibi: Quod sit post scientiam.

54 Quæstionis est, an permutatio Beneficii juspatronatus facta non accedente assensu patroni, sit ipso jure nulla, aut veniat rescindenda, quod verius est. *Sanch. num. 14. Vivian. d. cap. 5. num. 22. Tondut. num. 20. Cokier. lib. 1. cap. 19. num. 1. Sed quomodocumque sit, quoties patronus à die cognita permutationis non reclamavit intra semestre aut quadrimestrem, permutatio confirmata persistit, ut amplius retractari non possit. *Sanch. num. 2. Vivian. lib. 14. cap. 3. numero 50. Tondut. num. 19. Nec in permutatione præsentatione opus est, sed solum nudus consensus requiritur, Sanch. ubi proximè, numero 2. D. Frasso cum aliis numero 66.**

Ibi: An possit ipse præsentare.

55 Si Beneficiarius permutationis causâ resignet, quæ postea ex defectu consensus patroni irrita pronunciatur, nequibit ad Beneficium regredi, nisi vel inscius & ignorans illud patronatum contraxit, aut si patronus omnia præsentatione, silens proprium contemptum remiserit. *Sanch. d. cap. 3. num. 56. Garc. de Benefic. part. 11. cap. 3. numero 30. D. Frass. cum aliis d. cap. 12. in fin.*

Verf. Eadem ratione.

56 Non licet permutare præbendas quæ per electionem, ac concursum in Cathedralibus Hispaniæ conferuntur, nec patrimonialia Beneficia. *Azeved. ubi proximè.* In hoc novo orbe vetita est permutatio omnium præbendarum, quarum provisio pertinet ad supremum Indiarum Consilium: sed quoad inferiora Beneficia, quæ per Prælatos conferuntur, est permissa. *Solorz. d. cap. 3. num. 19. & 20. D. Frass. d. cap. 12. num. 63.*

Verf. Nonò, ad eadem Regia.

57 Beneficia patronatus, nec simpliciter, nec in favorem alterius queunt resignari, nisi patroni interveniat assensus. *Vivian. de jurepatron. lib. 13. cap. 10. num. 24. Garc. sup. d. part. 11. cap. 3. ex num. 23. Tondut. de pension. cap. 62. num. 27. Sanch. Consil. Moral. lib. 2. cap. 2. dub. 29. num. 2. Barbofa d. cap. 15. numero 132. D. Frass. cum aliis cap. 15. num. 49. Gratian. disceptat. cap. 835. numero 2. Flamin. de resign. Benef. lib. 7. q. 1. Quæ tamen absque consensu patroni ipso jure nulla non est, sed per sententiam sit irrita. *Barbofa num. 143.**

58 Quæritur utrum per hujusmodi resignationem irritam maneat prorsus resignans à Beneficio exclusus, ita ut denegato regressu, patronus valeat ad præsentationem procedere. Et licet aliqui contrà sentiant, respondendum tamen est cum communi resignanti licere ad resignatum redire Beneficium. *Garc. ubi proximè, numero 223. D. Frass. numero 50. Sanch. d. dub. 20. numero 4.*

Ex

Verf. Primum, quod sit necessaria.

59 Ex præmissis inferre licet, quod si Bullæ resignationis causâ factæ sine assensu patroni expendantur, per quas Beneficium conferat in derogationem patronatus Regii, aut laicum, exhibebitur auxilium retentionis ex lege Regia.

60 In nostris Indiis resignatio non est permessa, cum Ecclesiarum patronatus ad Regem spectet. *d. cap. 15. numero 54.*

Ad Num. 10.

61 Liberum est Pontifici reservare pensionem ex Beneficio patronali, nullo expectato patroni consensu. *Flamin. sup. lib. 2. q. 4. num. 14. Tondut. de pensionib. cap. 25. num. 1. Valenz. cons. 51. num. 30. D. Frasso d. cap. 15. numero 83. Sed an quoad patronatum laicorum opus sit expressa derogatione, inferius apparebit num. 67.*

Ibi: Hæc verò indictio.

62 De intellectu capitis penultimi de *jurepatron. consulas Barbofam, & quos laudavit in collect. ad eundem textum.*

Ibi: Quod licet Rector Ecclesiæ possit.

63 Ecclesiæ Rectori patronatæ permittitur absque patroni interventu Vicarium constituere temporalem ad tempus, quamdiu ille vixerit. *Barbofa ubi proximè, numero 4. Sanch. sup. lib. 2. cap. 3. dub. 56. numero 3. Sed hoc in patronatu laicali duntaxat procedere, non Ecclesiastico, tenet Vivian. sup. lib. 1. cap. 3. num. 24. verf. Quadragesima, quem sequitur D. Frasso cap. 14. numero 62. qui nec rationem, nec auctoritatem pro discrimine expendit.*

Ibi: Tamen non poterit idem Rector.

64 Vicarium perpetuum post obitum suum, vel remotionem permanentem, etiam autoritate Episcopi Rector Ecclesiæ instituire non valet, nisi patronus consenserit. *Barbofa num. 2. Sanch. ubi proximè.*

65 Coadjutor verò creare non poterit, si ve ad tempus pro vita coadjuti, si ve in perpetuum, ut nisi succedat, deficiente assensu patroni. *Barbofa de Jur. Eccles. lib. 3. cap. 15. num. 144. Lambert. de jurepatron. part. 1. lib. 2. quæst. 6. princ. art. 20. Vivian. lib. 5. cap. 5. num. 151. Quod limitat Barbofa urgente Ecclesiæ necessitate; tunc enim possit institui coadjutor, in consilio patrono, qui deinceps debet adhibere consensum.*

66 At cum Ecclesia vacat propter litem, vel dum de Rectore providetur, absque assensu patroni Prælati substituit, qui interim administrat. *Barbofa ubi proximè.* Provisio inferiorum, qui in Ecclesia deserviunt, Rectori soli competit, non patrono, nisi patronatus sit Regius, ac de regali patrimonio stipendia percipiant; nam per vicepatronum hujusmodi servientes designantur. *D. Frasso de Reg. patron. d. cap. 14. num. 66. ubi alii.*

67 Beneficium patronatus laicorum nec per Papam ulla pensione gravari poterit, nisi expressim illius mentio fiat. *Sanch. sup. d. lib. 2. cap. 3. dub. 58. numero 3. Vivian. de jurepatron. lib. 13. cap. 9. num. 26. At in patronatu Ecclesiastico expressa derogatio non desideratur, ut de communi testatur, cum aliis resolvit Vivian. num. 22. Vide sup. num. 61. Nec dubitari potest, quin juspatronatus lædatur per impositionem pensionis; nam etsi jus præsentandi persistat illæsum, tamen patroni interest potius ad pingue, quam ad tenue beneficium præsentare, præsertim cum regulariter patroni sibi sanguine, aut amicitia devinctos ut instituantur proponant.*

Verf. Secundo est observandum.

68 Beneficia Regii patronatus in Hispania onerari pensione per Pontificem, non adhibito Regis assensu, minimè sustinetur, alioqui Literæ effectu carebunt per illarum retentionem. *D. Frass. cap. 15. nu. 51. Valenz. cons. 51. num. 30.*

Verf. Tertium, quod in hac.

69 Solet Summus Pontifex, cum lis super Beneficio in Curia discutitur, illud colliganti conferre cum onere pendendi annuam quantitatem ex fructibus adversario, quæ ex causa pensio imposita nullum patroni assensum desiderat, cujuscumque qualitatibus sit patronatus: atque ita apud nos regis Edictis locus non erit, ut suspendatur Bullarum executio, quæ procedunt fraude cessante, ne scilicet his movetur injustè, ac frivole, ut pensio contempto patrono imponeretur. *Sanch. d. cap. 3. dub. 58. num. 2.*

Verf. Quarto quoties.

70 Quod præmissis supra numero 67. absque hæsitacione procedet quoties pensio in titulum Beneficii conceditur, quia omnia consensu patroni, aut derogatione expressa opus erit, si patronatus laicalis existat. *Sanch. ubi proximè. Vivian. num. 29.*

Ibi: Nam licet pensio, ut frequentissime.

71 Pensio Ecclesiastica Beneficium propriè non est. *Azeved. in l. 1. num. 5. tit. 4. lib. 1. Recop. Valenz. cons. 115. à num. 18. Sanch. cum Viviano ubi proximè, & alii quamplurimi quos congressit Barbofa de Jur. Eccles. libro 3. cap. 11. num. 8. ubi latè disputat: imò nec ex lata significatione pensio Beneficii continetur appellatione. Idem Barbofa ex pluribus de appellat. verbor. signif. appel. 32. num. 2.*

Ibi: Tamen ubi constituitur.

72 Quoties pensio reservatur, ut in titulum Beneficii clericus ea potiat cum onere alicujus Ecclesiastici ministerii, propriè Beneficii nomine comprehenditur. *Azeved. d. num. 5. in fin. Vivian. d. lib. 13. cap. 9. num. 29. Sanch. sup. dub. 46. num. 10. Garc. de Benefic. part. 1. cap. 1. num. 5. Pat. Suar. de censur. disp. 27. sect. 1. num. 15. Sebast. Cæs. de Eccles. hierarch. part. 3. disp. 14. §. 10. D. Frass. cap. 13. num. 48. Layman. Theol. moral. lib. 1. tract. 5. part. 2. cap. 2. nu. 8.*

Verf.